

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 2. julija 2009*

V zadevi C-343/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Corte d'appello di Torino (Italija) z odločbo z dne 6. julija 2007, ki je prispela na Sodišče 25. julija 2007, v postopku

Bavaria NV,

Bavaria Italia Srl

proti

Bayerischer Brauerbund eV,

* Jezik postopka: italijanščina.

BAVARIA IN BAVARIA ITALIA
SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, T. von Danwitz, sodnik, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, E. Juhász in J. Malenovský, sodnika,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. septembra 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Bavaria NV in Bavaria Italia Srl G. van der Wal in F. van Schaik, M. Sterpi in L. Ghedina, avvocati,

- za Bayerischer Brauerbund eV R. Knaak, odvetnik, ter L. Ubertazzi in B. Ubertazzi, avvocati,

- za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z W. Ferrante, avvocato dello Stato,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na veljavnost in razlago Uredbe Sveta (ES) št. 1347/2001 z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 1107/96 o registraciji geografskih označb in označb porekla po postopku iz člena 17 Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 (UL L 182, str. 3) ter Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 208, str. 1).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Bayerischer Brauerbund eV (v nadaljevanju: Bayerischer Brauerbund) ter družbama Bavaria NV in Bavaria Italia Srl (v nadaljevanju: Bavaria in Bavaria Italia) glede pravice slednjih do uporabe nekaterih znamk, ki vsebujejo besedo „Bavaria“, v zvezi z označbo geografskega porekla „Bayerisches Bier“.

Pravni okvir

- 3 Člen 1(1) Uredbe št. 2081/92 določa:

„1. Ta uredba določa pravila o zaščiti označb porekla in geografskih označb za kmetijske proizvode, namenjene za prehrano ljudi iz Priloge II k Pogodbi in živila iz Priloge I k tej uredbi ter kmetijske proizvode, navedene v Prilogi II k tej uredbi.

Vendar se ta uredba ne nanaša na proizvode iz vina ter žgane pijače.

Priloga I se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 15.“

- 4 Člen 2(2) Uredbe št. 2081/92 opredeljuje zaščiteno označbo porekla (v nadaljevanju: ZOP) in zaščiteno geografsko označbo (v nadaljevanju: ZGO) z določbami:

„2. Za namene te uredbe:

- a) ‚označba porekla‘: pomeni ime regije, posebnega kraja ali, v izjemnih primerih, državo, ki se uporablja za opis kmetijskega proizvoda ali živila:

– s poreklom iz navedene regije, posebnega kraja ali države, in

- katerega kakovost ali značilnosti so bistveno ali izključno posledica posebnega geografskega okolja z njegovimi lastnimi naravnimi in človeškimi faktorji ter katerega proizvodnja, predelave in priprava za trg, potekajo znotraj definiranege geografskega območja;

b) ‚geografska označba‘: pomeni ime regije, posebnega kraja ali, v izjemnih primerih, državo, ki se uporablja za opis kmetijskega proizvoda ali živila:

- s poreklom iz navedene regije, posebnega kraja ali države, in

- ki ima posebno kakovost, sloves ali druge značilnosti, ki jih je mogoče pripisati navedenemu geografskemu poreklu in katerega proizvodnja in/ali predelava in/ali priprava za trg se opravlja znotraj definiranege geografskega območja.“

5 Člen 3 Uredbe št. 2081/92 določa:

„1. Imena, ki so postala generična, se ne smejo registrirati.

Za namene te uredbe pomeni ‚ime, ki je postalo generično‘; ime kmetijskega proizvoda ali živila, ki je, čeprav se nanaša na kraj ali regijo, kjer je bil ta proizvod ali živilo prvotno proizvedeno ali trženo, postalo splošno ime kmetijskega proizvoda ali živila.

Da bi ugotovili, ali je ime postalo generično ali ne, se upoštevajo vsi faktorji, zlasti:

- obstoječe stanje v državi članici, od koder izvira poreklo imena in na območjih potrošnje,

- obstoječe stanje v drugih državah članicah,

- zadevna nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti.

Kjer se v skladu s postopkom iz členov 6 in 7 vloga za registracijo zavrne, ker je ime postalo generično, Komisija objavi navedeno odločitev v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

2. Ime se ne sme registrirati kot označba porekla ali geografska označba, kadar je v nasprotju z imenom rastlinske sorte ali živalske pasme in zato utegne biti javnost zavedena glede pravega porekla proizvoda.

3. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije, pred začetkom veljavnosti te uredbe pripravi in objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti neizčrpen, okvirni seznam imen kmetijskih proizvodov ali živil, katere ureja ta uredba in se po odstavku 1 štejejo kot generična in se jih tako ne da registrirati po tej uredbi.“

6 Člen 13(1) in (3) Uredbe št. 2018/92 določa:

„1. Registrirana imena so zaščiteni proti:

- a) vsaki neposredni ali posredni komercialni uporabi registriranega imena za proizvode, ki niso zajeti v registraciji, če so ti proizvodi primerljivi s proizvodi, registriranimi pod tistim imenom, ali če uporaba imena izkorišča ugled zaščenega imena;
- b) vsaki zlorabi, posnemanju ali navajanju, četudi je pravo poreklo proizvoda označeno ali če je zaščiteni ime prevedeno ali mu je dodan izraz kot je „slog“, „tip“, „metoda“, „kakor se proizvaja v“, „imitacija“ in podobno;
- c) vsaka druga napačna ali zavajajoča označba izvora, porekla, vrste ali bistvenih lastnosti proizvoda na notranji ali zunanji embalaži, reklamnem materialu ali dokumentih, ki se nanašajo na zadevni proizvod in pakiranje proizvoda v posode, ki lahko dajejo lažen vtis o poreklu;

d) vsaka druga praksa, ki lahko zavaja javnost glede pravega porekla proizvoda.

Kadar registrirano ime znotraj vsebuje ime kmetijskega proizvoda ali živila, ki se šteje kot generično, se uporaba navedenega generičnega imena na ustreznem kmetijskem proizvodu ali živilu ne šteje, kot da je v nasprotju z (a) ali (b) v prvem pododstavku.

[...]

3. Zaščiteno ime ne sme postati generično.“

7 Člen 14 Uredbe št. 2081/92 določa:

„1. Kadar sta označba porekla ali geografska označba registrirana v skladu s to uredbo, se vloga za registracijo blagovne znamke, ki ustreza eni od situacij iz člena 13 in se nanaša na isti tip proizvoda, zavrne pod pogojem, da je bila vloga za registracijo blagovne znamke predložena po datumu objave iz člena 6(2).

Blagovne znamke, ki so registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom, se razglasijo za neveljavne.

Ta odstavek se uporablja tudi tam, kjer se je vloga za registracijo blagovne znamke vložila pred datumom objave vloge za registracijo, določenem v členu 6(2) pod pogojem, da se je objava zgodila, preden je bila blagovna znamka registrirana.

2. Z ustreznim upoštevanjem zakonodaje Skupnosti se lahko nadaljuje uporaba blagovne znamke, ki ustreza eni od situacij iz člena 13, katera je bila registrirana v dobri veri pred datumom, ko je bila vložena vloga za registracijo označbe porekla ali geografske označbe, ne glede na registracijo označbe porekla ali geografske označbe, če ni razlogov za neveljavnost ali preklic blagovne znamke, kakor predvidevata člen 3(1)(c) in (g) in člen 12(2)(b) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o usklajevanju zakonodaj držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami.

3. Na podlagi ugleda blagovne znamke, slovesa ter dolžine časa, ko se je le ta uporabljala se označba porekla ali geografska označba ne registrira, kadar lahko omenjena registracija zavaja potrošnike glede prave identitete proizvoda.“

8 Člen 17 Uredbe št. 2081 določa:

„1. V šestih mesecih od začetka veljavnosti uredbe države članice obvestijo Komisijo, katera od njihovih pravno zaščitnih imen ali, v tistih državah članicah, kjer ni nobenega zaščitnega sistema, katera od njihovih z rabo uveljavljenih imen, želijo registrirati v skladu s to uredbo.

2. Na podlagi postopka, predvidenega v členu 15, Komisija registrira imena iz odstavka 1, ki so v skladu s členoma 2 in 4. Člen 7 se ne uporablja. Kljub temu se generična imena ne registrirajo.

3. Države članice lahko obdržijo nacionalno zaščito imen, ki so sporočena v skladu z odstavkom 1, do takrat, ko se sprejme odločitev o registraciji.“

9 Priloga I Uredbe št. 2081/92 določa:

„Živila iz člena 1(1)

– piva,

– [...]“

10 S členom 1 Uredbe št. 1347/2001 je bilo ime „Bayerisches Bier“ registrirano kot ZGO.

11 V uvodnih izjavah 1 do 5 te uredbe je navedeno:

- „(1) Zahtevani so bili dodatni podatki za ime, ki ga je prijavila Nemčija po členu 17 Uredbe (EGS) št. 2081/92, da se zagotovi njegovo usklajenost s členoma 2 in 4 navedene uredbe. Preučitev navedenih dodatnih podatkov je pokazala, da je ime usklajeno z navedenima členoma. Zato se registrira in doda Prilogi k Uredbi Komisije (ES) št. 1107/96 [...]
- (2) Po prijavi zahtevka nemških organov za registracijo imena ‚Bayerisches Bier‘ kot [ZGO], so nizozemski in danski organi obvestili Komisijo o obstoju blagovnih znamk piva z navedenim imenom v njihovih deželah.
- (3) Na podlagi predloženih podatkov je mogoče ugotoviti, da blagovna znamka ‚Bavaria‘ obstaja in je dovoljena. Razen tega se na podlagi dejstev in razpoložljivih podatkov predpostavlja, da registracija imena ‚Bayerisches Bier‘ ne zavaja potrošnika glede prave identitete proizvoda. Zato geografska označba ‚Bayerisches Bier‘ in blagovna znamka ‚Bavaria‘ nista v položaju iz člena 14(3) Uredbe (EGS) št. 2081/92.
- (4) Uporaba nekaterih blagovnih znamk, na primer nizozemske blagovne znamke ‚Bavaria‘ in danske blagovne znamke ‚Høker Bajer‘, se lahko nadaljuje kljub registraciji geografske označbe ‚Bayerisches Bier‘, dokler izpolnjujeta pogoje iz člena 14(2) Uredbe (EGS) št. 2081/92.

(5) V skladu s členom 3 Uredbe (EGS) št. 2081/92 je treba generično naravo imena, ki preprečuje njegovo registracijo, oceniti glede na položaj v Skupnosti kot celoti. V tem konkretnem primeru kljub dokazom, da izraza ‚bajersk‘ in ‚bajer‘, danska prevoda imena ‚Bayerisches‘, postajata sopomenki za ime ‚pivo‘ in s tem splošno ime, ni dokazana generična narava imena ‚Bayerisches‘ ali njegovih prevodov v drugih jezikih in državah članicah.“

12 V uvodni izjavi 13 Uredbe Sveta (ES) št. 692/2003 z dne 8. aprila 2003 o spremembi Uredbe št. 2081/92 (UL L 99, str. 1) je navedeno:

„Poenostavljen postopek iz člena 17 Uredbe (EGS) št. 2081/92 za registriranje imen, ki so že zaščitena ali uveljavljena z uporabo v državah članicah, ne predvideva nobene pravice ugovora. Zaradi pravne varnosti in preglednosti ga je treba črtati. Zaradi doslednosti je treba črtati tudi petletno prehodno obdobje iz člena 13(2) pri imenih, registriranih po členu 17, vendar brez vpliva na potek tega obdobja pri že registriranih imenih.“

13 Člen 1, točka 15, Uredbe št. 692/2003 določa:

„Črtata se člena 13(2) in 17. Vseeno pa se določbe teh členov uporabljajo še naprej za registrirana imena ali imena, za katera so bili zahtevki za registracijo oddani po postopku iz člena 17 pred začetkom veljavnosti te uredbe.“

14 Člen 3(1) Prve Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1) določa:

„Kot znamka se ne smejo registrirati ali, če so registrirani, se jih lahko razglasi za neveljavne:

[...]

- c) znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali označbe, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitev ali druge lastnosti blaga;

[...]

- g) znamke, katerih narava zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitve;

[...]“

15 Člen 12(2) Prve Direktive 89/104 določa:

„Znamka se razveljavi tudi, če po datumu registracije:

[...]

- b) zaradi uporabe s strani imetnika znamke ali z njegovim soglasjem glede blaga in storitev, za katere je registrirana, znamka lahko zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

16 Bayerischer Brauerbund je nemško združenje, katerega cilj je varstvo skupnih interesov bavarskih pivovarjev. Glede na potrdilo Amtsgericht München je njegov akt o ustanovitvi datiran s 7. decembrom 1917. Leta 1968 je bilo združenje Bayerischer Brauerbund imetnik kolektivnih znamk, ki so bile registrirane kot Bayrisch Bier in Bayrisches Bier.

17 Družba Bavaria je nizozemski proizvajalec piva, ki deluje na mednarodnem trgu. Prvotno se je imenovala „Firma Gebroeders Swinkels“, vendar besedo „Bavaria“ uporablja za svoje ime od leta 1925 in jo je v svoje ime vključila leta 1930. Družba Bavaria je bila in je imetnik več registriranih znamk in figurativnih elementov, ki

vsebujejo besedo „Bavaria“. Datumi registracij so iz let 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 in 1995. Nekatero registracijo so bile podaljšane. Družba Bavaria Italia je del skupine družb Bavaria.

- 18 Ime „Bayerisches Bier“ je bil predmet dvostranskih sporazumov o zaščiti oznak izvora, oznak porekla in drugih geografskih oznak med Zvezno republiko Nemčijo na eni strani in Francosko republiko (1961), Italijansko republiko (1963), Helensko republiko (1964), Švicarsko konfederacijo (1967) in Kraljevino Španijo (1970) na drugi strani.
- 19 Družba Bayerischer Brauerbund je 28. septembra 1993 v soglasju z združenjem Münchener Brauereien eV in Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV pri nemški vladi vložila zahtevo za registracijo imena kot ZGO na podlagi člena 17(1) Uredbe št. 2018/92, ki določa „poenostavljen“ postopek.
- 20 Nemška vlada je 20. januarja 1994 poslala Komisiji zahtevo za registracijo ZGO „Bayerisches Bier“ na podlagi člena 17(1) navedene uredbe.
- 21 Med Komisijo in nemškimi organi so bili izmenjani mnogi podatki, da bi se dopolnil spis, za katerega se šteje, da je bil popoln 20. maja 1997.
- 22 Končna opredelitev je bila poslana Komisiji z dopisom z dne 28. marca 2000, v katerem je izključenih pet različic piva, za katere je prvotno veljala ZGO, ki je predmet zahteve za registracijo, ker niso bile skladne z opisom iz te opredelitve.

- 23 Ker je Komisija štela navedeno zahtevo za utemeljeno, je 5. maja 2000 regulatornemu odboru za geografske označbe in označbe porekla (v nadaljevanju: odbor) predložila osnutek uredbe za registracijo „Bayerisches Bier“ kot ZGO.
- 24 Več držav članic je nasprotovalo tej registraciji. Razprave znotraj odbora so se nanašale na dve vprašanji, in sicer po eni strani na obstoj znamk, ki tudi vsebujejo besedo „Bayerisches Bier“ oziroma njene prevode, in po drugi strani na ugotovitev, da so beseda „Bayerisches“ oziroma njeni prevodi postali generični.
- 25 Po preučitvi postavljenih vprašanj (pred katero je bila glede drugega vprašanja opravljena celo formalna preiskava v državah članicah) je Komisija ugotovila, da trditve, predložene zoper registracijo ZGO „Bayerisches Bier“, niso bile utemeljene. Zato je bil 30. marca 2001 odboru predložen drugi osnutek uredbe. Vendar odbor ni podal mnenja, ker ni bila dosežena večina, določena v členu 15, drugi odstavek, Uredbe št. 2018/92.
- 26 Ker torej odbor ni izdal mnenja v predpisanem roku, je Komisija spremenila svoj osnutek v skladu s predlogom uredbe Sveta. Slednji je torej sprejel Uredbo št. 1347/2001, s katero je bilo ime „Bayerisches Bier“ registrirano kot ZGO.
- 27 Družbi Bavaria in Bavaria Italia nista vložili nobenega ugovora zoper Uredbo št. 1347/2001.
- 28 Združenje Bayerischer Brauerbund je s tožbo z dne 27. septembra 2004, predloženo pred Tribunale di Torino in v kateri sledi podobnim pobudam, sprejetim v drugih državah članicah, temu sodišču predlagalo, da se družbam Bavaria in Bavaria Italia prepove uporaba italijanske različice znamk, navedenih v točki 17 te sodbe, po razglasitvi njihove ničnosti oziroma njihove razveljavitve, ker so te v nasprotju z ZGO

„Bayerisches Bier“, v smislu členov 13 in 14 Uredbe št. 2081/92 oziroma ker navedene znamke glede nizozemskega piva vsekakor vsebujejo generično in zavajajočo geografsko označbo.

29 Ker je Tribunale di Torino s sodbo z dne 30. novembra 2006 delno ugodilo zahtevi združenja Bayerischer Brauerbund, sta družbi Bavaria in Bavaria Italia vložili pritožbo zoper to sodbo.

30 V teh okoliščinah je Corte d'Appello di Torino (pritožbeno sodišče v Torinu) prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je Uredba št. 1347/2001 [...] nična, morebiti zaradi ničnosti drugih aktov, iz naslednjih razlogov:

Kršitev splošnih načel

- ker je ničen člen 1(1) Uredbe št. 2081/92 v zvezi s Prilogo št. 1 k tej uredbi v delu, v katerem dopušča registracijo geografskih označb v zvezi s ‚pivom‘, ki je alkoholna pijača in ki je (napačno) vključena v navedeni Prilogi I med ‚živila‘ iz člena 1(1) in ni zajeta v ‚kmetijskih proizvodih‘ iz Priloge I Pogodbe ES in tistih iz njenih členov 32 ES in 37 ES, na podlagi katerih je Svet sprejel Uredbo št. 2081/1992;

- ker je ničen člen 17 Uredbe št. 2081/1992 v delu, v katerem določa poenostavljen postopek registracije, v katerem se lahko bistveno omejijo in prejudicirajo pravice zainteresiranih subjektov, saj ne predvideva pravice ugovora in očitno krši načeli preglednosti in pravne varnosti in to zlasti glede na zapletenost postopka registracije obravnavane zaščitene geografske označbe ‚Bayerisches Bier‘, ki je trajal več kot sedem let, od 1994 do 2001, in glede na izrecno priznanje v uvodni izjavi 13 preambule Uredbe št. 692/2003, katere člen 15 je zaradi zgoraj navedenih razlogov razveljavil člen 17 Uredbe 2081/1992;

Neizpolnitev formalnih pogojev

- ker ime ‚Bayerisches Bier‘ ne izpolnjuje zahtevanih pogojev iz člena 17 Uredbe št. 2081/92, da bi lahko bil registriran po poenostavljenem postopku, ki ga ureja ta določba, ker ta označba ob predložitvi zahteve za registracijo v Nemčiji ni bila ‚pravno zaščitena‘ niti ‚uveljavljena z rabo‘;
- ker niti nemška vlada, pred vložitvijo zahteve za registracijo Komisiji, niti sama Komisija, po prejemu zahteve, nista ustrezno preučili, ali so bili izpolnjeni pogoji za registracijo označbe ‚Bayerisches Bier‘, kar je v nasprotju s sodno prakso Sodišča (sodba z dne 6. decembra 2001 v zadevi Carl Kühne in drugi, C-269/99, Recueil, str. I-9517);
- ker nemška vlada zahteve za registracijo označbe ‚Bayerisches Bier‘ v skladu s členom 17(1) Uredbe št. 2081/92 ni vložila pravočasno (v šestih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe) in ker je bilo v zahtevi, ki jo je predlagateljica najprej vložila, predvidenih osem različnih označb, z možnostjo naknadnih in

neskončnih variacij, ki so se v trenutno enotno označbo ‚Bayerisches Bier‘ izoblikovale šele dolgo po končnem roku, ki se je iztekel 24. januarja 1994;

Neizpolnitev vsebinskih pogojev

- ker označba ‚Bayerisches Bier‘ ne izpolnjuje vsebinskih pogojev iz člena 2(2)(b) Uredbe št. 2081/1992 za namen registracije kot [ZGO], upoštevajoč generičnost te označbe, ki je zgodovinsko označevala pivo, pridelano po posebni metodi pridelave, ki se je razvila v 19. stoletju na Bavarskem in se je nato razširila po ostali Evropi in po vsem svetu (tako imenovana ‚bavarska metoda‘ z nizko fermentacijo), ki je tudi danes v določenih evropskih jezikih (danščina, švedščina, finščina) generični pojem za pivo in lahko v vsakem primeru izključno in generično pomeni le ‚pivo, ki je pridelano na nemškem Bavarskem‘ kakršne koli izmed zelo številnih in različnih obstoječih vrst, ne da bi bilo mogoče določiti ‚neposredno povezavo‘ (sodba Sodišča z dne 7. novembra 2000 v zadevi Warsteiner Brauerei, C-312/98, Recueil, str. I-9187) med določeno kakovostjo, slovesom ali drugimi značilnostmi proizvoda (pivo) in njegovim posebnim geografskim poreklom (Bavarska), ne da bi bili to ‚izjemni primeri‘, ki so določeni v zgoraj navedeni določbi in v katerih je mogoča odobritev registracije geografske označbe, ki zajema ime določene dežele;

- ker je, upoštevajoč presojo iz prejšnjega odstavka, označba ‚Bayerisches Bier‘ generična označba, ki sama po sebi ne more biti predmet registracije v smislu členov 3(1) in 17(2) Uredbe št. 2081/92;

- ker označba ‚Bayerisches Bier‘ ne bi smela biti registrirana v smislu člena 14(3) Uredbe št. 2081/92, saj lahko ‚Bayerisches Bier‘, upoštevajoč ‚sloves, poznanost

in trajanje uporabe¹ znamk Bavaria, „potrošnika zapelje v zmoto glede resnične identitete proizvoda“?

2. Podredno, če bo ugotovljeno, da je prvo vprašanje nedopustno ali neutemeljeno, ali je treba Uredbo št. 1347/2001 z dne 28. junija 2001 razlagati tako, da priznanje ZGO „Bayerisches Bier“, ki je tam zajeta, ne škoduje veljavnosti in uporabi prej obstoječih znamk tretjih oseb, v katerih se pojavlja beseda „Bavaria“?²

Postopek pred Sodiščem

- 31 Družbi Bavaria in Bavaria Italia sta z dopisom, vloženim 21. januarja 2009 v sodnem tajništvu Sodišča, vložili stališča glede sklepnih predlogov generalnega pravobranilca in Sodišču predlagali, naj dovoli vložitev replike na te sklepane predloge.
- 32 V zvezi s tem je treba spomniti, da niti Statut niti Poslovnik Sodišča strankam ne omogočata, da predložijo stališča kot odgovor na sklepane predloge generalnega pravobranilca. V skladu s sodno prakso je treba tak predlog zavriniti (glej zlasti sklep z dne 4. februarja 2000 v zadevi Emesa Sugar, C-17/98, Recueil, str. I-665, točki 2 in 19, in sodbo z dne 15. februarja 2007 v zadevi Lechouritou in drugi, C-292/05, ZOdl., str. I-1519, točka 18).
- 33 Dodati je treba, da bi enako veljalo v primeru, če bi bilo treba zahtevo tožečih strank v postopku v glavni stvari šteti za zahtevo za ponovno odprtje postopka.

- 34 V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog generalnega pravobranilca ali na predlog strank v skladu s členom 61 Poslovnika odredi ponovni začetek ustnega postopka, kadar meni, da ni dovolj poučeno ali da je o zadevi treba razsoditi na podlagi trditve, o kateri stranke niso razpravljale (glej zlasti sodbi z dne 19. februarja 2002 v zadevi *Wouters* in drugi, C-309/99, Recueil, str. I-1577, točka 42, in z dne 16. decembra 2008 v zadevi *Cartesio*, C-210/06, ZOdl. str. I-9641, točka 46).
- 35 Po nastopu generalnega pravobranilca pa Sodišče vendarle meni, da ima v tem primeru vse potrebne podatke, da odgovori na vprašanja predložitvenega sodišča, in da se je o teh podatkih pred njim razpravljalo.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 36 Predložitveno sodišče v prvem vprašanju, razdeljenem na podvprašanja, sprašuje, ali je Uredba št. 1347/2001 veljavna, ob upoštevanju morebitne kršitve bodisi splošnih načel prava Skupnosti bodisi formalnih ali temeljnih pogojev Uredbe št. 2081/92. Podvprašanja glede skladnosti s splošnimi načeli prava Skupnosti se nanašajo na Uredbo št. 2081/92 kot pravni temelj Uredbe št. 1347/2001.

Dopustnost

- 37 V stališčih, predloženih Sodišču, se postavlja vprašanje možnosti sklicevanja pred nacionalnim sodiščem na razloge neveljavnosti, navedene v prvem vprašanju. V nekaterih od teh stališč je navedeno, da se ni mogoče sklicevati na take razloge zato, ker naj bi se Uredba št. 1347/2001 neposredno in posamično nanašala na družbi Bavaria in Bavaria Italia in ker naj ti družbi zoper to uredbo ne bi vložili ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES.
- 38 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso pravica predlagatelja, da v okviru tožbe, ki je bila vložena skladno z nacionalnim pravom zoper zavrnitev njegovega zahtevka, pomeni splošno pravno načelo, da se sklicuje na nezakonnost akta Skupnosti, ki kot temelj služi nacionalni odločbi, sprejeti proti zadevni osebi, zaradi česar se vprašanje veljavnosti tega akta Skupnosti lahko predloži Sodišču v okviru vprašanja za predhodno odločanje (sodbi z dne 15. februarja 2001 v zadevi Nachi Europe, C-239/99, Recueil, str. I-1197, točka 35, in z dne 8. marca 2007 v zadevi Roquette Frères, C-441/05, ZOdl., str. I-1993, točka 39).
- 39 Vendar to splošno načelo, katerega namen je zagotoviti, da ima oziroma bi imel vsakdo možnost izpodbijati akt Skupnosti, ki je temelj izpodbijane odločbe, nikakor ni ovira za to, da bi uredba, na katero je treba gledati kot na posamično odločbo, glede katere bi lahko brez dvoma zahteval razglasitev ničnosti na podlagi člena 230 ES, za posameznika postala dokončna, kar mu preprečuje, da bi se pred nacionalnim sodiščem skliceval na nezakonnost te uredbe (zgoraj navedeni sodbi Nachi Europe, točka 37, in Roquette Frères, točka 40).
- 40 Postavlja se torej vprašanje, ali naj bi bila ničnostna tožba družb Bavaria oziroma Bavaria Italia na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES zoper Uredbo št. 1347/2001 brez dvoma dopustna, ker se ta uredba nanju nanaša neposredno in posamično (glej v tem

smislu sodbe z dne 12. decembra 1996 v zadevi *Accrington Beef* in drugi, C-241/95, Recueil, str. I-6699, točka 15, in zgoraj navedeni *Nachi Europe*, točka 40, in *Roquette Frères*, točka 41).

41 V zvezi s tem je treba poudariti, da za družbi *Bavaria* in *Bavaria Italia* ni mogoče šteti, da se Uredba št. 1347/2001 nanju brez vsakega dvoma nanaša „neposredno in posamično“ v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

42 Treba je namreč ugotoviti, da je cilj navedene uredbe dati proizvodu „*Bayerisches Bier*“ zaščito ZGO, določeno v Uredbi št. 2018/92, s tem da se vsakemu subjektu, katerega proizvodi izpolnjujejo predpisane zahteve, da pravica do trženja teh proizvodov pod navedeno ZGO.

43 Torej tudi če bi Uredba št. 1347/2001 lahko vplivala na pravni položaj družb *Bavaria* in *Bavaria Italia*, ni mogoče šteti, da tak vpliv izhaja neposredno iz te uredbe. V skladu z ustaljeno sodno prakso namreč pogoj, da mora odločba, zoper katero je vložena tožba, kot jo predvideva člen 230, četrti odstavek, ES, fizično ali pravno osebo neposredno zadevati, zahteva, naj ima izpodbijani ukrep Skupnosti neposredne učinke na pravni položaj posameznika in naj naslovníkom tega ukrepa, ki so zadolženi za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Skupnosti brez uporabe drugih vmesnih pravil (glej sodbe z dne 5. maja 1998 v zadevi *Glencore Grain* proti Komisiji, C-404/96 P, Recueil, str. I-2435, točka 41, sodbo z dne 29. junija 2004 v zadevi *Front national* proti Parlamentu, C-486/01 P, ZOdl., str. I-6289, točka 34, in z dne 22. marca 2007 v zadevi *Regione Siciliana* proti Komisiji, C-15/06 P, ZOdl., str. I-2591, točka 31).

44 Kot je razvidno iz uvodnih izjav 3 in 4 Uredbe št. 1347/2001, slednja šteje prej obstoječo znamko „*Bavaria*“ za veljavno in dovoljuje njeno nadaljnjo uporabo ne glede na

registracijo ZGO „Bayerisches Bier“ ob upoštevanju pogojev iz člena 14(2) Uredbe št. 2018/92. Zato ni mogoče šteti, da morebitni vpliv na pravni položaj družb Bavaria in Bavaria Italia izhaja povsem avtomatično iz te uredbe.

45 Zato ni mogoče potrditi, da Uredba št. 1347/2001 nedvomno neposredno vpliva na položaj družb Bavaria in Bavaria Italia.

46 Zato je treba ugotoviti, da družbi Bavaria in Bavaria Italia nista bili nedvomno upravičeni zahtevati razglasitev ničnosti Uredbe št. 1347/2001 na podlagi člena 230 ES. Zato lahko v okviru tožbe, vložene v skladu z nacionalnim pravom, upravičeno uveljavljata neveljavnost te uredbe, čeprav nista vložili tožbe za razglasitev njene ničnosti pred Sodiščem Skupnosti v roku, določenem v členu 230 ES.

Domnevna kršitev splošnih načel prava Skupnosti z Uredbo št. 2081/92 glede njenega področja uporabe in pravne podlage

47 Predložitveno sodišče se s tem podvprašanjem sprašuje o veljavnosti Uredbe št. 2081/92, ker se njeno področje uporabe razteza na pivo. Predložitveno sodišče meni, da ker je pivo alkoholna pijača, je ni mogoče šteti za „živilo“ v smislu člena 1(1) navedene uredbe niti zato ne more biti navedena v Prilogi I k tej uredbi. Poleg tega predložitveno sodišče svoje dvome o veljavnosti Uredbe št. 2081/92 pojasni z navedbo, da ker pivo ni bilo zajeto med „kmetijske proizvode“, navedene v Prilogi I Pogodbe, naj člena 32 ES in 37 ES ne bi bila ustrezna pravna podlaga za sprejetje te uredbe.

48 Prvič, glede vključitve piva med živila je treba ugotoviti, da zgoraj navedeni predpisi Skupnosti ne opredeljujejo pojma „živilo“. Vendar ni nobenega razloga, zaradi katerega bi bilo pivo izključeno iz tega pojma.

- 49 Namreč, po eni strani je živilska narava piva neizpodbojna z vidika vsakdanjega pomena „živilo“. Po drugi strani, kot sta nemška vlada in Svet pravilno poudarila, pivo spada v opredelitev pojma „živilo“, ki ga navaja nek drug predpis Skupnosti, kot je člen 2 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, str. 1).
- 50 Drugič, glede trditve, da člena 32 ES in 37 ES nista ustrezna pravna podlaga za sprejetje Uredbe št. 2081/92, ker pivo ni zajeto med „kmetijske proizvode“, navedene v Prilogi I k Pogodbi, je treba opozoriti, da je Sodišče že presodilo, da je treba predpis, ki prispeva k uresničitvi enega ali več ciljev, navedenih v členu 33 ES, sprejeti na podlagi člena 37 ES, čeprav se, s tem da se uporablja predvsem za proizvode iz Priloge I k Pogodbi, nanaša tudi na nekatere proizvode, ki v prilogi niso zajeti (glej v tem smislu sodbi z dne 16. novembra 1989 Komisija proti Svetu, C-11/88, Recueil, str. 3799, točka 15, in z dne 5. maja 1998 v zadevi Združeno kraljestvo proti Komisiji, C-180/96, Recueil, str. I-2265, točka 134).
- 51 V tem primeru ni sporno, da je po eni strani glavni cilj Uredbe št. 2081/92, kot je to poudarjeno v njeni drugi uvodni izjavi, uresničenje ciljev, navedenih v členu 33 ES, in po drugi strani pa se nanaša predvsem na proizvode iz Priloge I k Pogodbi. Poleg tega, čeprav je res, da pivo ni izrecno omenjeno v tej prilogi, ni dvoma, da je navedena večina njegovih sestavin in da njegova vključitev na področje uporabe Uredbe št. 2081/92 ustreza njenemu cilju, zlasti uresnitvi ciljev, navedenih v členu 33 ES.
- 52 Iz navedenega izhaja, da preučitev tega dela prvega vprašanja za predhodno odločanje ni razkrila ničesar, kar bi vplivalo na veljavnost Uredbe št. 2081/92.

Domnevna kršitev splošnih načel prava Skupnosti z Uredbo št. 2081/92 glede postopka registracije iz njenega člena 17

53 Predložitveno sodišče s tem podvprašanjem sprašuje, ali je člen 17 Uredbe št. 2081/1992 ničen zato, ker postopek, ki ga določa, ne predvideva pravice ugovora.

54 Najprej je treba poudariti, da – tudi če bi člen 17(2) Uredbe št. 2081/92 izrecno določal, da se člen 7 te uredbe ne uporablja v okviru poenostavljenega postopka registracije in bi zato v tem okviru izključeval pravico do ugovora tretjih, ki jih to pravno zadeva, določeno v odstavku 3 zadnjenavedene določbe – tudi sama registracija na podlagi tega postopka predpostavlja, da so bile označbe skladne s temeljnimi pravili te uredbe (glej sodbo z dne 16. marca 1999 v združenih zadevah Danska proti Komisiji, imenovano Feta I, C-289/96, C-293/96 in C-299/96, Recueil, str. I-1541, točka 92).

55 V vsakem primeru je treba opozoriti, da je Sodišče že presodilo, da razlaga, ki jo je treba uporabiti za člen 17 Uredbe št. 2081/92, nikakor ne vključuje, da imajo tretje zainteresirane osebe, ki menijo, da so bili njihovi legitimni interesi kršeni s to registracijo, pravico do izjave v skladu z načeli sodnega varstva, kot izhaja iz logike Uredbe št. 2081/92 (glej zgoraj navedeno sodbo Carl Kühne in drugi, točka 41).

56 Te zainteresirane tretje osebe bi torej lahko, prav tako v okviru poenostavljenega postopka iz člena 17 navedene uredbe, uveljavljale svoj ugovor glede zadevne zahteve za registracijo.

- 57 Naloga nacionalnega sodišča je, da odloči o zakonitosti zahteve za registracijo imena na podlagi člena 17 Uredbe št. 2081/92, ob upoštevanju enakih pogojev nadzora, kot so pogoji, določeni za vsak končni akt, ki ga sprejme isti nacionalni organ in s katerim se lahko poseže v pravice, ki jih imajo tretje osebe na podlagi prava Skupnosti, zato je njegova naloga, da šteje za dopustno tožbo, vloženo v ta namen, čeprav Poslovnik za tak primer tega ne določa (glej v tem smislu sodbi z dne 3. decembra 1992 v zadevi *Oleificio Borelli proti Komisiji*, C-97/91, Recueil, str. I-6313, točka 13, in zgoraj navedeno *Kühne* in drugi, točka 58).
- 58 V vsakem primeru je treba poudariti, da se je v postopku v glavni stvari o večini ugovorov zoper registracijo, ki sta jih navedli družbi *Bavaria* in *Bavaria Italia* v svojih stališčih pred Sodiščem, razpravljalo v odboru, predvsem na predlog nizozemskih organov, med postopkom registracije ZGO „*Bayerisches Bier*“.
- 59 Nazadnje, trditve, da razveljavitev poenostavljenega postopka z Uredbo št. 692/2003, glede na besedilo njene uvodne izjave 13, pomeni implicitno priznanje neveljavnosti člena 17 Uredbe št. 2081/92, ni mogoče veljavno utemeljiti.
- 60 Namreč, kot opozarja navedena uvodna izjava, je bil v prvotni različici Uredbe št. 2081/92 cilj poenostavljenega postopka, določenega v navedenem členu, na ravni Skupnosti registrirati označbe, ki že obstajajo, so zaščitene oziroma so uveljavljene z rabo v državah članicah. Ta postopek je bil torej določen povsem prehodno.
- 61 Glede na zgornje ugotovitve pri preučitvi tega dela prvega vprašanja ni bil ugotovljen noben dejavnik, ki bi vplival na veljavnost Uredbe št. 2081/92.

Domnevno neupoštevanje formalnih zahtev med postopkom registracije ZGO „Bayerisches Bier“

62 S temi podvprašanji, ki jih je treba preizkusiti skupaj, se predložitveno sodišče sprašuje, ali je Uredba št. 1347/2001 nična zato, ker naj po eni strani nemška vlada in Svet oziroma Komisija ne bi pravilno preizkusili zahtev registracije ZGO „Bayerisches Bier“, in po drugi strani, ker naj zahteva za registracijo te ZGO ne bi bila vložena pravočasno glede na spremembe, ki so nastale naknadno.

63 Prvič, predložitveno sodišče meni, da niti nemška vlada niti Svet oziroma Komisija niso izpolnili svoje naloge preverjanja, ali so v postopku registracije ZGO „Bayerisches Bier“ izpolnjene zahteve iz Uredbe št. 2081/92.

64 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so v sistemu, vzpostavljenem z Uredbo št. 2081/92, pristojnosti razdeljene med zadevno državo članico in Komisijo. Ker gre za registracijo po običajnem postopku oziroma po poenostavljenem postopku, se registracija lahko opravi le, če je zadevna država članica vložila zahtevo v zvezi s tem in je posredovala opredelitev proizvoda ter podatke, potrebne za registracijo, v skladu s členom 4 Uredbe št. 2081/92 (glej zgoraj navedeno sodbo Carl Kühne in drugi, točki 50 in 51).

65 Na podlagi člena 5(5) Uredbe št. 2081/92 morajo države članice preveriti, ali je zahteva za registracijo po običajnem postopku utemeljena glede na zahteve iz te uredbe. Ta določba namreč določa, da mora država članica, na katero je v običajnem postopku naslovljena zahteva za registracijo, preveriti, ali je ta zahteva utemeljena in jo, če meni, da so zahteve iz Uredbe št. 2081/92 izpolnjene, poslati Komisiji. Poleg tega je iz samega člena 6(1) Uredbe št. 2081/92 razvidno, da Komisija, preden nadaljuje s postopkom registracije, kot je določen v členih 6(2), (3) in (4) ter 7 navedene uredbe, opravi le en

formalni preizkus, da preveri, ali so navedene zahteve izpolnjene. Torej ni treba uporabiti drugih načel v okviru poenostavljenega postopka (glej zgoraj navedeno sodbo Kühne in drugi, točka 52).

- 66 Iz tega sledi, da lahko Komisija sprejme odločbo o registraciji imena kot ZOP ali ZGO le, če ji je zadevna država članica predložila tako zahtevo in taka zahteva se lahko predloži le, če je država članica preverila, da je zahteva utemeljena. Ta sistem delitve pristojnosti se razlaga zlasti s tem, da se za registracijo predpostavlja, da je bilo preverjeno, ali je izpolnjeno določeno število pogojev, kar običajno pomeni poglobljeno poznavanje posebnosti v zadevni državi članici, ki jih najlažje preverijo pristojni organi te države (glej zgoraj navedeno sodbo Kühne in drugi, točka 53).
- 67 V tem sistemu razdelitve pristojnosti mora Komisija, preden registrira ime v zahtevani kategoriji, preveriti zlasti, po eni strani, ali so značilnosti, ki so priložene zahtevi, skladne s členom 4 Uredbe št. 2081/92, kar pomeni, da vsebuje zahtevane elemente in da ti elementi nimajo očitnih napak, in po drugi strani – na podlagi elementov iz te specifikacije proizvoda – ali ime izpolnjuje zahteve iz člena 2(2)(a) ali (b) Uredbe št. 2081/92 (glej zgoraj navedeno sodbo Carl Kühne in drugi, točka 54).
- 68 Enako velja, če v skladu s členom 15 Uredbe št. 2081/92 ukrepi, ki jih je določila Komisija, niso skladni z mnenjem odbora, ki je ustanovljen na podlagi navedenega člena oziroma če je tako mnenje napačno in je odločbo o registraciji sprejel Svet na predlog Komisije.
- 69 Glede na zgornje ugotovitve je treba preizkusiti navedbe, ki jih navaja predložitveno sodišče.

- 70 Najprej je treba ugotoviti, da – čeprav je Sodišče pristojno za preučitev, ali so bili pri imenu, registriranem na podlagi Uredbe št. 2081/92, izpolnjene zahteve iz navedene uredbe – so za nadzor nad postopkom preverjanja izpolnitve teh zahtev, ki so ga začeli pristojni nacionalni organi, pristojna le nacionalna sodišča, kot je opozorjeno v točkah 55 in 57 te sodbe.
- 71 Sodišče pa mora nadzirati, ali sta Svet in Komisija pravilno opravila svojo nalogo preverjanja izpolnjevanja zahtev iz Uredbe št. 2081/92.
- 72 V obravnavani zadevi iz spisa izhaja, da sta Svet in Komisija pravilno opravila svojo nalogo preverjanja, saj je bilo ime „Bayerisches Bier“ registrirano šele po dolgotrajnem postopku, v katerem je bilo podrobno preizkušeno, ali to ime upošteva zahteve iz Uredbe št. 2081/92. Zato ni mogoče sprejeti ugovora, ki ga navaja predložitveno sodišče.
- 73 Drugič, predložitveno sodišče dvomi v veljavnost Uredbe št. 1347/2001, ker naj zahteva za registracijo zadevne ZGO ob upoštevanju naknadno nastalih sprememb ne bi bila predložena pravočasno.
- 74 Najprej je treba ugotoviti, kot je bilo opozorjeno v točki 20 te sodbe, da je bila zahteva nemške vlade za registracijo poslana Komisiji 20. januarja 1994, torej pred iztekom šestmesečnega roka, določenega v členu 17 Uredbe št. 2081/92.

75 Zato je treba preizkusiti, ali se veljavnost Uredbe št. 1347/2001, kot meni predložitveno sodišče, lahko izpodbija na podlagi dejstva, da naj bi bila prvotna zahteva zelo spremenjena, in sicer v obdobju več let po izteku šestmesečnega roka.

76 V zvezi s tem je treba opozoriti, da – v nasprotju s členom 5 Uredbe št. 2081/92, ki izrecno določa, da mora biti v običajnem postopku k zahtevi za registracijo priložena specifikacija – je člen 17 te Uredbe omejen na zahtevo, da države članice obvestijo Komisijo, „katera od njihovih pravno zaščiteneh imen ali, v tistih državah članicah, kjer ni nobenega zaščitenega imena, katera od njihovih z rabo uveljavljenih imen želijo registrirati“. V teh okoliščinah naj člena 17 Uredbe št. 2081/92 ne bi bilo mogoče razlagati v smislu, da od držav članic zahteva, naj v šestmesečnem roku pošljejo končno verzijo specifikacije in upoštevne dokumente, tako da bi vsaka sprememba specifikacije, ki je bila prvotno predložena, povzročila uporabo običajnega postopka (glej zgoraj navedeno sodbo Kühne in drugi, točka 32).

77 To razlago člena 17 Uredbe št. 2081/92 poleg tega omaja dejstvo, da države članice s severa Evrope niso zgodovinsko vodile registrov zaščiteneh imen, ker je bila zaščita zagotovljena z zakoni, ki so omejevali prakso zavajanja. Šele z začetkom veljavnosti Uredbe št. 2081/92 je postalo potrebno, da te države članice določijo seznam obstoječih imen in da opredelijo, ali gre za ZOP ali ZGO. Zato naj bi bilo nerealno zahtevati, da te države članice v šestih mesecih po začetku veljavnosti Uredbe št. 2081/92 predložijo Komisiji vse podatke in dokumente, nujno potrebne za odločbo o registraciji, zlasti ob upoštevanju časa, ki je potreben, da zainteresirane stranke na nacionalni ravni izvedejo svoje procesne garancije (glej zgoraj navedeno sodbo Carl Kühne in drugi, točka 33).

78 Treba je torej ugotoviti, da v zadevi, kot je ta v postopku v glavni stvari, sprememba prvotne zahteve za registracijo po izteku šestmesečnega roka, določenega v členu 17 Uredbe št. 2081/92, ne povzroči nezakonitosti uporabe poenostavljenega postopka.

- 79 Glede na te ugotovitve preizkus prvega vprašanja ni pokazal ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Uredbe št. 1347/2001.

Domnevna neskladnost registracije ZGO „Bayerisches Bier“ s temeljnimi pogoji iz Uredbe št. 2081/92

- 80 Predložitveno sodišče v teh podvprašanjih, ki jih je treba obravnavati skupaj, dvomi o veljavnosti Uredbe št. 1347/2001, ker naj registracija ZGO „Bayerisches Bier“ ne bi izpolnjevala več temeljnih pogojev iz Uredbe št. 2081/92. Prvič, zadevno ime naj ne bi bilo ne pravno zaščiteno ne uveljavljeno z rabo v smislu člena 17(1) Uredbe št. 2081/92. Drugič naj ne bi izpolnjevalo pogojev, določenih v členu 2(2)(b) navedene uredbe in naj bi bilo dejansko generično ime v smislu členov 3(1) in 17(2) te uredbe. Tretjič, ime naj bi ustrezalo primeru iz člena 14(3) Uredbe št. 2081/92.

- 81 Najprej je treba opozoriti, prvič, da ima zakonodajalec Skupnosti na področju skupne kmetijske politike široko diskrecijsko pravico, ki ustreza političnim odgovornostim, ki mu jih dajeta člena 34 ES in 37 ES, in da je Sodišče večkrat presodilo, da lahko na zakonitost ukrepa vpliva le očitna neprimernost ukrepa, ki je bil sprejet na tem področju, glede na cilj, ki ga zasleduje pristojna institucija (glej sodbi z dne

5. oktobra 1994 v zadevi Nemčija proti Svetu, C-280/93, Recueil, str. I-4973, točki 89 in 90, in z dne 13. decembra 1994 v zadevi SMW Winzersekt, C-306/93, Recueil, str. I-5555, točka 21).

- 82 Zato se mora sodni nadzor omejiti na to, da preveri, ali z zadevnim ukrepom ni bila storjena očitna napaka ali zloraba pooblastil oziroma da zadevni organ ni očitno prekoračil svojega diskrecijskega pooblastila (sodbe z dne 12. julija 2001 v zadevi Jippes in drugi, C-189/01, Recueil, str. I-5689, točka 80, in z dne 9. septembra 2004 v zadevi Španija proti Komisiji, C-304/01, ZOdl., str. I-7655, točka 23, in z dne 23. marca 2006 v zadevi Unitymark in North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, ZOdl., str. I-2689, točka 55).
- 83 Drugič, treba je poudariti, da so institucije Skupnosti pozvane, da ob tem ko se izrečejo glede zahteve za registracijo na podlagi Uredbe št. 2081/92, presodijo zapleten gospodarski in socialni položaj.
- 84 Ker izvajanje skupne kmetijske politike s strani Sveta in Komisije vključuje potrebo po oceni zapletenega gospodarskega in socialnega položaja, se diskrecijska pravica, ki jo imata, ne uporablja izključno za naravo in obseg določb, ki jih je treba sprejeti, ampak do neke mere tudi za ugotavljanje osnovnih podatkov v tem smislu. V tem okviru se Svet oziroma Komisija lahko opreta, če je potrebno, na splošne ugotovitve (glej v tem smislu sodbe z dne 29. februarja 1996 v zadevi Komisija proti Svetu, C-122/94, Recueil, str. I-881, točka 18, z dne 19. februarja 1998 v zadevi NIFPO in Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, Recueil, str. I-681, točki 41 in 42, z dne 5. oktobra 1999 v zadevi Španija proti Svetu, C-179/95, Recueil, str. I-6475, točka 29, in z dne 25. oktobra 2001 v zadevi Italija proti Svetu, C-120/99, Recueil, str. I-7997, točka 44).
- 85 Utemeljenost vprašanj predložitvenega sodišča je zato treba preizkusiti v smislu zgoraj navedenega.

– Člen 17(1) Uredbe št. 2081/92

- 86 Predložitveno sodišče meni, da postopek za registracijo, določen v členu 17(1) Uredbe št. 2081/92 ni upošteven za ime „Bayerisches Bier“, ker to ime ni bilo ne „pravno zaščiteno“ ne „uveljavljeno z rabo“ v smislu te določbe.
- 87 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ta presoja izhaja iz preverjanj, ki jih morajo storiti pristojni nacionalni organi pod nadzorom – če je potrebno – nacionalnih sodišč, preden se zahtevo za registracijo pošlje Komisiji (glej zgoraj navedeno sodbo Carl Kühne in drugi, točka 60).
- 88 Namreč, kot je opozorjeno v točki 66 te sodbe, preverjanje, ali je ime „Bayerisches Bier“ pravno zaščiteno oziroma uveljavljeno z rabo, v veliki meri zahteva podrobno poznavanje posebnosti v zadevni državi članici, in sicer posebnosti, ki jih pristojni organi te države članice najlažje preverijo.
- 89 V postopku v glavni stvari so, po eni strani, tako preverjanje opravili nemški organi, ne da bi bila utemeljenost tega preverjanja izpodbijana pred nacionalnim sodiščem.
- 90 Po drugi strani pa je obstoj petih dvostranskih sporazumov, navedenih v točki 18 te sodbe, katerih namen je zaščita imena „Bayerisches Bier“, skupaj z drugimi deli spisa, zlasti nekaterimi oznakami in oglasi, dopuščal ustrezno ugotovitev, da je navedeno ime pravno zaščiteno oziroma vsaj uveljavljeno z rabo. Glede na to, da pri presoji, ki so jo opravili pristojni nemški organi, ni videti očitnih napak, sta Svet oziroma Komisija

lahko pravilno ugotovila, da zadevna ZGO izpolnjuje pogoje za registracijo po poenostavljenem postopku, navedene v členu 17(1) Uredbe št. 2081/92.

- 91 Zato je treba ugotoviti, da preizkus pogojev iz člena 17(1) Uredbe št. 2081/92 ni pokazal ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Uredbe št. 1347/2001.

– Členi 2(2)(b), 3(1) in 17(2) Uredbe št. 2081/92

- 92 Predložitveno sodišče dvomi, da so bili z imenom „Bayerisches Bier“ upoštevani pogoji iz člena 2(2)(b) Uredbe št. 2081/92, in sicer zaradi – po eni strani – domnevnega neobstoja neposredne zveze med pivom s poreklom iz Bavarske in določeno kakovostjo, ugledom ali kako drugo njegovo lastnostjo, ki jo je mogoče pripisati temu poreklu, in – po drugi strani – nepovezanosti primera, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, s posebnim primerom, ki bi upravičeval registracijo imena neke dežele. Poleg tega se sprašuje, ali ni to ime dejansko „generično ime“ v smislu členov 3(1) in 17(2) Uredbe št. 2081/92.

- 93 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ker presoja zgorajnavedenih pogojev v veliki meri zahteva podrobno poznavanje podrobnosti v zadevni državi članici, katere najlažje preverijo pristojni organi te države, ta presoja izhaja tudi iz preverjanj, ki jih morajo opraviti navedeni organi pod nadzorom, če je potrebno, nacionalnih sodišč, preden se zahtevo za registracijo pošlje Komisiji. Treba je tudi poudariti, da so v postopku v glavni stvari nemški organi opravili tako preverjanje, ne da bi bila njegova utemeljenost izpodbijana pred nacionalnim sodiščem.

- 94 Glede pogojev iz člena 2(2)(b) Uredbe št. 2081/92 je treba najprej poudariti, da izhaja iz te določbe ter iz splošne logike te uredbe, da se pojem „dežela“ nanaša bodisi na državo članico bodisi na tretjo državo. Ker je Bavarska enota znotraj države, se vprašanje, ali gre za „poseben primer“ v smislu te določbe, ne postavlja niti v postopku v glavni stvari.
- 95 Glede neposredne zveze, ki se zahteva z navedeno določbo, je treba poudariti, da registracija imena „Bayerisches Bier“ kot ZGO temelji zlasti, kot sta to pred Sodiščem poudarila Svet in Komisija, na taki zvezi med ugledom in bavarskim poreklom piva.
- 96 Take ugotovitve institucij Skupnosti ni mogoče zavrniti, kot predlagajo predložitveno sodišče in družbi, iz razloga, da naj bi se tako zakon o čistosti piva iz leta 1516 (Reinheitsgebot) kot metoda tradicionalnega varjenja z nizko fermentacijo, oba bavarskega porekla, razširila, prvi po Nemčiji od leta 1906 in drugi po celem svetu v devetnajstem stoletju.
- 97 Treba je namreč poudariti, da niti čistost niti tradicionalna metoda z nizko fermentacijo nista bila sama po sebi podlaga za registracijo ZGO „Bayerisches Bier“. Kot je bilo opozorjeno v točki 95 te sodbe, je bil odločilen predvsem ugled piva s poreklom iz Bavarske.
- 98 Nesporno ni dvoma, da sta zakon „Reinheitsgebot“ in tradicionalna metoda varjenja z nizko fermentacijo prispevala k takemu ugledu. Vendar ni mogoče veljavno zatrjevati, da ta ugled lahko izgine zgolj zaradi dejstva, da se je „Reinheitsgebot“ začel uporabljati na ostalem nemškem ozemlju od leta 1906 oziroma še zaradi tega, da se je navedena tradicionalna metoda razširila v druge dežele v devetnajstem stoletju. Poleg tega pa taki

elementi odražajo ugled bavarskega piva, ki je bil odločilen za razširitev tako njegovega zakona o čistosti kot metode varjenja in zato pomenijo predvsem kazalce, ki omogočajo utemeljitev, da obstaja oziroma da je vsaj obstajala neposredna zveza med Bavarsko in ugledom njenega piva.

99 Zato vzpostavitev take neposredne zveze med bavarskim pivom in njegovim geografskim poreklom ni mogoče šteti za očitno neprimerno zaradi elementov, ki jih navajajo predložitveno sodišče ter družbi Bavaria in Bavaria Italia.

100 Ti elementi se dejansko nanašajo predvsem na trditev, da naj bi bilo ime „Bayerisches Bier“ „generično ime“ v smislu členov 3(1) in 17(2) Uredbe št. 2081/92, in zato ne bi smelo biti registrirano. Glede na navedeno gre predvsem za vprašanje, ali je zadevno ime postalo generično v času vložitve zahteve za registracijo.

101 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v okviru presoje generičnosti imena treba na podlagi člena 3(1) Uredbe št. 2081/92 upoštevati kraje proizvodnje zadevnega proizvoda tako v državi članici, ki je uspela registrirati zadevno ime, kot zunaj nje; potrošnje tega proizvoda in način, kako potrošniki sprejemajo to ime v navedeni državi članici in zunaj nje; obstoj posebne nacionalne zakonodaje v zvezi z navedenim proizvodom in način uporabe navedenega imena v pravu Skupnosti (glej sodbo z dne 26. februarja 2008 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-132/05, ZOdl., str. I-957, točka 53).

102 Predložitveno sodišče ter družbi Bavaria in Bavaria Italia menijo, da je posploševanje imena „Bayerisches Bier“ dokazano predvsem z uporabo besede „Bayerisches“ oziroma

njenih prevodov kot sopomenk za „pivo“ vsaj v treh državah članicah (Danska, Švedska in Finska) ter kot sopomenk za staro bavarsko metodo varjenja z nizko fermentacijo v imenih, znamkah in etiketah trgovskih družb po vsem svetu, vključno v Nemčiji.

- 103 Takemu ugovoru v postopku v glavni stvari tudi ni mogoče ugoditi.
- 104 Namreč, po eni strani je treba glede uporabe imena „Bayerisches“ oziroma njegovih prevodov kot sopomenk izraza „pivo“ poudariti, da je Komisija od držav članic zahtevala dopolnitev podatkov v zvezi s tem, in da je ta dopolnitev pokazala, kot poudarja uvodna izjava 5 Uredbe št. 1347/2001, da navedeno ime ni postalo generično na ozemlju Skupnosti kljub kazalcem, ki nakazujejo, da naj bi danski prevod tega imena postal že skoraj sopomenka izraza „pivo“ in s tem splošno ime.
- 105 Po drugi strani pa okoliščina, da so na trgu prisotne znamke in oznake trgovskih družb, ki vsebujejo besedo „Bayerisches“ oziroma njene prevode, kot sopomenke za staro bavarsko metodo varjenja z nizko fermentacijo, tudi ne omogoča ugotovitve, da je zadevno ime postalo generično v času vložitve zahteve za registracijo.
- 106 Poleg tega je skladno z Uredbo št. 2081/92 cilj registracije ZGO, med drugim preprečiti zlorabo imena s strani tretjih, ki se želijo okoristiti z ugledom, ki ga ima to ime, in sicer preprečiti njegovo izginotje zaradi njegove razširjenosti z njegovo splošno uporabo bodisi zunaj njegovega geografskega porekla bodisi zunaj določene kakovosti, ugleda ali druge značilnosti, ki jo je mogoče pripisati navedenemu poreklu in upravičuje registracijo.

- 107 Glede ZGO je treba poudariti, da ime postane generično le, če je neposredna zveza med geografskim poreklom proizvoda na eni strani in določeno kakovostjo tega proizvoda, njegovim ugledom ali drugo njegovo značilnostjo, ki jo je mogoče pripisati navedenemu poreklu, na drugi strani izginila, ker ime le še opisuje vrsto oziroma tip proizvodov.
- 108 Institucije Skupnosti so v obravnavanem primeru ugotovile, da ZGO „Bayerisches Bier“ ni postala generična in posledično, da neposredna zveza med ugledom bavarskega piva in njegovim geografskim poreklom ni izginila, s tem da tako ugotovitev ni mogoče opredeliti za očitno neprimerno zgolj zato, ker so na trgu prisotne znamke in oznake trgovskih družb, ki vsebujejo besedo „Bayerisches“ oziroma njene prevode kot sopomenke za staro bavarsko metodo varjenja z nizko fermentacijo.
- 109 Poleg tega dejstvo, da so med letoma 1960 in 1970 obstajale kolektivne znamke Bayrisch Bier in Bayerisches Bier ter pet različnih dvostranskih sporazumov glede zaščite imena „Bayerisches Bier“ kot geografske označbe, dokazuje predvsem negeneričnost tega imena.
- 110 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je Svet v Uredbi št. 1347/2001 pravilno ugotovil, da ime „Bayerisches Bier“ izpolnjuje pogoje iz člena 2(2)(b) Uredbe št. 2081/92 in da to ime ni generično v smislu členov 3(1) in 17(2) zadnjenavedene uredbe.

– Člen 14(3) Uredbe št. 2081/92

- 111 Predložitveno sodišče sprašuje, ali ne bi bilo treba registracijo imena „Bayerisches Bier“ zavrniti na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 2081/92, ker naj bi to ime, ob upoštevanju ugleda, slovesa ter časa uporabe znamk, ki vsebujejo besedo „Bavaria“, zavajalo potrošnike glede prave identitete proizvoda.
- 112 V zvezi s tem je iz uvodne izjave 3 Uredbe št. 1347/2001 razvidno, da je Svet ugotovil, da na podlagi dejstev in podatkov, ki jih je imel na voljo, registracija imena „Bayerisches Bier“ ne zavaja potrošnika glede prave identitete proizvoda in da zaradi tega zgoraj navedena geografska oznaka in znamka Bavaria naj ne bi bili v položaju iz člena 14(3) Uredbe št. 2081/92.
- 113 Po eni strani se ugotovitev Sveta ne zdi očitno neprimerna, po drugi strani pa niti predložitveno sodišče niti družbi Bavaria in Bavaria Italia niso izpodbijali te ugotovitve.
- 114 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je Svet v Uredbi št. 1347/2001 pravilno ugotovil, da ime „Bayerisches Bier“ ne spada v položaj iz člena 14(3) Uredbe št. 2081/92.
- 115 Zato je treba ugotoviti, da preizkus prvega vprašanja predložitvenega sodišča ni pokazal ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Uredbe št. 1347/2001.

Drugo vprašanje

- 116 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali okoliščina, da je bilo s členom 1 Uredbe št. 1347/2001 ime „Bayerisches Bier“ registrirano kot ZGO in da je v njeni uvodni izjavi 3 navedeno, da navedena ZGO in znamka „Bavaria“ nista v položaju iz člena 14(3) Uredbe št. 2081/92, vpliva na veljavnost in možnost uporabe prej obstoječih znamk tretjih oseb, ki vsebujejo besedo „Bavaria“.
- 117 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 14 Uredbe št. 2081/92 posebej ureja razmerja med imeni, registriranimi na podlagi te uredbe, in znamkami, s tem da v skladu z različnimi navedenimi položaji določa kolizijska pravila, katerih obseg, učinki in naslovniki so različni.
- 118 Namreč, po eni strani se člen 14(3) Uredbe št. 2081/92 nanaša na kolizijo med ZOP oziroma ZGO in prej obstoječo znamko, ko naj bi registracija zadevnega imena, ob upoštevanju ugleda blagovne znamke, slovesa ter časa, ko se je ta uporabljala, zavajala potrošnika glede prave identitete proizvoda. Učinek, predviden v primeru takega navzkrižja, je zavrnitev registracije imen. Gre torej za pravilo, ki vključuje preučitev pred registracijo ZOP ali ZGO in je namenjeno zlasti institucijam Skupnosti.
- 119 Po drugi strani se člen 14(2) Uredbe št. 2081/92 nanaša na navzkrižni položaj med registrirano ZOP oziroma ZGO in prej obstoječo znamko, kadar uporaba slednje ustreza enemu od položajev iz člena 13 Uredbe št. 2081/92 in če je bila znamka registrirana v dobri veri pred dnem vložitve zahteve za registracijo ZOP ali ZGO. Učinek, ki je predviden v takem primeru, je dopustitev nadaljnje uporabe ne glede na registracijo imena, če ni razlogov za neveljavnost ali preklic blagovne znamke, kakor določata člena 3(1)(c) in (g) in člen 12(2)(b) Prve Direktive 89/104. Gre torej za

pravilo, ki določa preučitev po registraciji in je namenjeno zlasti upravam in sodiščem, ki morajo uporabljati zadevne določbe.

- 120 Preučitev, ki izhaja iz člena 14(3) navedene uredbe, se na podlagi preizkusa imena, ki ga je treba registrirati, in prej obstoječe znamke, ob upoštevanju ugleda, slovesa ter časa te znamke, omejuje na možnost morebitne zmote potrošnika glede resnične identitete proizvoda zaradi registracije zadevnega imena.
- 121 Preučitev, ki izhaja iz člena 14(2) Uredbe št. 2081/92, pa obsega najprej preverjanje, ali uporaba znamke ustreza enemu od položajev iz člena 13 te uredbe, nato ali je bila znamka registrirana v dobri veri pred dnem vložitve zahteve za registracijo imena, in nazadnje, če je potrebno, ali obstajajo razlogi za neveljavnost ali preklic znamke iz členov 3(1)(c) in (g), ter 12(2)(b) Prve Direktive 89/104.
- 122 Zadnjenavedena preučitev zahteva torej preizkus dejstev in preizkus nacionalnega prava, prava Skupnosti oziroma mednarodnega prava, ki ga mora opraviti nacionalno sodišče, če je potrebno tudi s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, ki je določen v členu 234 ES (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 1999 v zadevi Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, C-87/97, Recueil, str. I-1301, točke 28, 35, 36, 42 in 43).
- 123 Iz tega je razvidno, da imata odstavka (2) in (3) člena 14 Uredbe št. 2081/92 vsak različne cilje in funkcije ter zanju veljajo različni pogoji. Zato okoliščina, da je bilo ime „Bayerisches Bier“ s členom 1 Uredbe št. 1347/2001 registrirano kot ZGO in da je v njeni uvodni izjavi 3 navedeno, da navedena ZGO in znamka Bavaria nista v položaju iz člena 14(3) Uredbe št. 2081/92, ne more vplivati na preizkus pogojev iz člena 14(2) navedene Uredbe glede dopustitve soobstoja navedene znamke in navedene ZGO.

124 Neobstoj verjetnosti zmede pri potrošniku – v smislu člena 14(3) Uredbe št. 2081/92 – med zadevnim imenom in prej obstoječo znamko ne izključuje, da bi uporaba slednje lahko izhajala iz primera iz člena 13(1) navedene uredbe oziroma tudi, da bi lahko obstajali razlogi za neveljavnost ali preklic znamke, določeni v členih 3(1)(c) in (g) in 12(2)(b) Prve Direktive 89/104. Poleg tega navedeni neobstoj verjetnosti zmede ne pomeni, da ni treba preučiti, ali je bila zadevna znamka registrirana v dobri veri pred dnevom vložitve zahteve za registracijo ZOP ali ZGO.

125 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1347/2001 razlagati tako, da ne vpliva na veljavnost in možnost uporabe – ki ustreza enemu od položajev iz člena 13 Uredbe št. 2081/92 – prej obstoječih znamk tretjih, ki vsebujejo besedo „Bavaria“ in ki so bile registrirane v dobri veri pred dnevom vložitve zahteve za registracijo ZGO „Bayerisches Bier“, pod pogojem da ni razlogov za neveljavnost in preklic znamke, določenih v členih 3(1)(c) in (g) in 12(2)(b) Prve Direktive 89/104.

Stroški

126 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, le-to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Preizkus prvega vprašanja predložitvenega sodišča ni pokazal ničesar, kar bi vplivalo na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 1347/2001 z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 1107/96 o registraciji geografskih označb in označb porekla po postopku iz člena 17 Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92.**
- 2. Uredbo 1347/2001 je treba razlagati tako, da ne vpliva na veljavnost in možnost uporabe – ki ustreza enemu od položajev iz člena 13 Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila – prej obstoječih znamk tretjih, ki vsebujejo besedo „Bavaria“ in ki so bile registrirane v dobri veri pred dnem vložitve zahteve za registracijo zaščitene geografske označbe „Bayerisches Bier“, pod pogojem da ni razlogov za neveljavnost in preklic teh znamk, določenih v členih 3(1)(c) in (g) in 12(2)(b) Prve Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami.**

Podpisi